

LLEVOR

Revista quinzenal

SUSCRIPCIO

Trimestre Ptas. 1'00
Un nombre " 0'20

Nombre 29.-2 Setembre 1909.

Redacció y Administració
Plassa d'en Perpinyá, 4.—Granolle

RHUM, QUINA Y COLONIA

Higiene del cabell; te un perfum suau y agradable, posseheix propietats sauitaries y tónicas que s'acomoden de un modo admirable, principalment pera l'ús de las senyoras.

Plassa de la Constitució, N.º 33
— GRANOLLERS —

Francesch Coma

Banco Vitalicio de España

SEGUROS VIDA

DELEGACIÓN EN ESTE PARTIDO:

CARLOS GUIMERA

Plaza de la Corona, 6. — GRANOLLERS.

El mejor tónico-reconstituyente, tolerado por los estómagos más delicados

ES EL

Jarabe Yodo-Tánico Fosfatado Alio

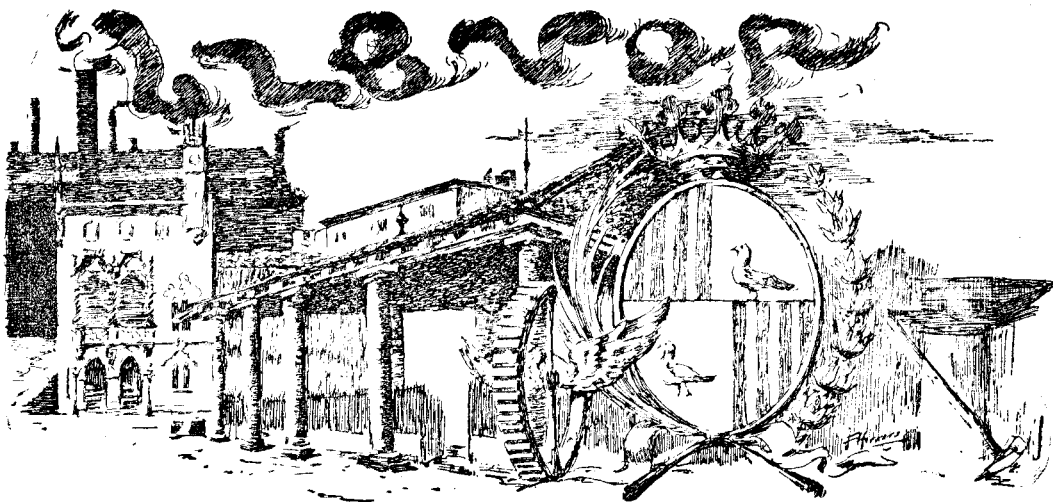
Abre el apetito, favorece la nutrición: cura la opilación, colores pálidos, anemia, cansancio habitual, laxitud y todas las manifestaciones de la debilidad en cualquiera de sus diversas fases.—Pídase en la

FARMACIA GASSET Plaza Ganado 63 y 65 y Maspons 1 y 3
— GRANOLLERS —

Casanovas y Freixas

CARBONES MINERALES

DESPACHO: Rda. San Antonio, 82 principal.—BARCELONA.

Redacció y Administració, Plassa de'n Perpinyá, 4

Etnografia catalana

Me deya un amic meu: «Fixeushi, pero'ls granollerins per no esser res, fins ni curiosos son, ni batxillers» y després d'haver-m'hi fixat tan ó més que aquell mussol del quento, declaro formalment que'l meu amic tenia rahó. La gent de Granollers adoleix del capital defecte de no possehir en el grau corresponent que com á gent de poble li pertoca, la hermosa costum viciosa de la *xismografia*. L'home-tomaquet es tan atenuadament curiós y trapacer que be podríem dir que no ho es gens. Y no ho es, perque aixó suposaría una energia, una

activitat que mal pot possehir-la el poble que únicamet es mou en virtut de l'inercia, aixó es, sense forsa activa manifesta. Y assevera, tot aixó l'individualisme que inconscientment tenim ficat al moll dels ossos els habitants d'aquesta terra. Llegía en unas lliçons de Psicologia que la necessitat innata de *curiosejar y ficarse en la vida del próxim* que sentim la majoría dels mortals, es precisament una exteriorisació del nostre esprit de sociabilitat, demostració potent de la precisió que tenim els homes de viure en comunitat. Y quina consecuencia més funesta no s'en dedueix donchs pels ap cibles vehins de

PARCHES PRADELL

Evitan la esterilidad, el aborto y dolor de riñones tan frecuentes en las señoras.

Depósito principal: Baja San Pedro, 52 — BARCELONA.

— — FARMACIA «ANIGUA DEL DOCTOR PADRELL» — —

la nostra vila que ni tant solsament saben de quin preu porto las samarretas!... A l'home tomaquet tan se n'hi endona del proxim, y ho manifesta ni criticantlo tant solsament.

Decididament Granollers es un poble inferior. Ahont las veyem, tal com á la marina de llevant, aquellas caras de dona encuriosida que s'aguayta als forasters desde rera las portas mitj obertas. Ahont podem contemplar com á Cerdanya aquells *ralls* de comares que passen balans de totas las vidas de totas las personas?

Aquellas penyas dels cafés de vehinat de tots els pobles ont se comenta y es fá públich tot lo privat?

¿Y las tertulias de cal apotecari, aquellas reunions de tresillistes empedernits; el rector, el metge y el notari, coladors eterns de totes les intimitats y de tots els secrets dels seus convehins, ahont se veuhen?

Res d'aixó, cada un de nosaltres viu tancat dintre de dugas *valvas* com els musclos.

Y, un altre consecuencia veritat, Granollers no será may ni patria ni bressol d'homes de ciencia. La observació y esperimentació, l'análissis y la síntessis -sobretot l'análissis- que son els métodos y procediments d'investigació científica que deu posseir en grau superlatiu l'home de ciencia, no resultan altre cosa que *la tafañeria y l'esperit de crítica*

que sent el poble. D'un matrimoni batxiller, tafañer y portanoves espereune sempre un fill superior carregat d'ansias analíticas y deductivas. Y donchs Granollers que no es *curiós* —y aquesta paraula prencula en las sevas dugas acepcions— com pot ser may terror natal de cap observador ni experimentador?

¡Oh! Jo'n soch un defensor fervent del batxilleix, de la tafañeria y de la crítica despietada, aquell qui am mes intensitat posseheix aquestas condicions me dona idea d'home fort, cada mossegada que sap donar al proxim afirma mes y mes la seva personalitat, cada revelació que fa de la vida dels altres l'acredita á mos ulls de observador y una percepció detallada, clara y profunda de totas las cosas no pot manifestarla mes que un home superior.

La pintoresca expressió de las comares xafarderas es una moral, es un fré. Jo la proclamo ben alta la moral de la bogadera *retallaire* ¡Quantas concupiscencias no's manifestarían! ¡Quantas passions malsanas no infestarían la vida de tots els pobles si no fos el temor al *que's dirá!*... No hi cregueu am un poble que no critiqui, no hi cregueu am un poble de xafardeix y crítica atenuada, encare enloch del mon s'ha arribat á n'el alt grau de perfecció ética, que suposaría la manca d'aquest vici tant humá. Poble que no tafaneija ni retalla activament,

desmesuradament es poble de panxa contentas, es poble mort, es poble d'homes-tomaquets.

Manel Fontdevila

Juliol de 1909.

Sessions Municipals

AGOST, DIA 26.—A dos quarts de nou com de costum se comensa la sessió baix la Presidencia del alcalde Sr. Sarroca y amb assistència dels concejals Srs. Puntas, Torras, Canelles, Coma, Jonch, Xiol y Pineda.

El secretari llegeix l'acta de la sessió anterior y queda aprovada.

A seguit es dona lectura al Dictamen que presenta la Comissió d'Hisenda referent als nous pressupostos per l'any vinent.

Demana la paraula el Sr. Torras pera fer remarcar en lo que ha augmentat l'ingrés á Caixa y á lo que's dedicarà aquest augment ó superàvit sobre l'any passat.

Aixís per exemple, diu que'l Matadero ha tingut un refors en Consums, augmentant molt l'ingrés.

Referintse als emplejats, diu que no ha sigut possible estalviar un centim.

Las eleccions que'n lo passat pressupost tenien consignat per gastos 400 pts. s'ha reduit en aquest á 100 pts.

Pel Jutjat que hi havia una partida de 765 pts. es rebaixa á 300 pts.

En cambi s'augmentan els gastos pera pagar l'equip ó sigan chubasqueros per els guardies.

Aument també consignat an els bombers.

Aument pel gas, per la llimpiesa, pera Riego la mateixa consignació.

1000 pts. á Instrucció Pública pera reformes de locals.

Un plus al Hospital de 1000 pts. y 180 á la Creu Roja L'Asilo á viceversa s'ha disminuït la consignació en 500 pts. Se rebaixa la quantitat presupostada pels metjes titulars y en cambi la diferencia se destina al sosteniment d'un obrer sanitari per l'estufa de desinfecció.

També l'Ajuntament designarà la comadrona que oficialment socorrerà á les families en cas de necessitat.

Aument de personal y llits pel l'Albergue Municipal creat de nou per l'Ajuntament actual.

Aument pera posar una bona passera á la Riera

Nova consignació pel camp d'experimentació agricol.

Queda rebaixada també la partida consignada á favor de la brigada y material d'obres aixís com la del Cementiri.

El capitol d'Imprevistos que constava de 8000 pts. se reduceix á la meitat per considerar-lo suficient.

Suprimir l'impost que pesa sobre; les gallines, llet, llenya y patates aixís com també, l'impost del 50 per cent sobre les cédulas que creá l'anterior Ajuntament.

Suprimir també la venta de terrenos en la via pública y l'impost sobre carruatges de luxu que no n'hi han.

Un cop fet aquest esboç pel concejal Sr. Torras, l'alcalde demana si s'aprova, y ho queda per unanimitat.

Demana la paraula el Sr. Coma per excitar el bon zel del actual Ajuntament á fi de socorrer las families dels reservistes y de tots els ferits en la campanya de Melilla. Fa remarcar ab greu dolor que l'estat económic resultat de anteriors Ajuntaments es molt migrat prò considera que la necessitat obliga 'l nou Ajuntament á recorre en el capitol d'Imprevistos pera pagar els gastos dels reservistes.

L'alcalde Sr. Sarroca li contesta que s'han consignat 145 pts. pera repartir el día de la Festa Major y creu ell suficientas donat el poch nombre de reservistes.

Per fi s'acorda celebrar el dilluns vinent la sessió de primera convocatoria ja que'l dijous es Festa Major. S'aixeca la sessió.

AGOST DIA 30.—Presideix l'alcalde senyor Sarroca y amb assistència dels concejals senyors Torras, Puntas, Xiol, Pineda, Canelles, Coma, Jonch, Llonch, Tardá, Barnet y Massana.

S'aprova l'acta de la Sessió anterior y desseguida es procedeix al sorteig dels Srs. vocals associats que ab l'Ajuntament han de constituir la Junta Municipal. El resultat es el següent:

Sessió 1.ª, Tres vocals: Tomás Puig Relats. —J. Montañá y Jaume Pujadas.

Secció 2.ª, Tres vocals: M. Just Mortori.—
F. Angelet Serra y Rafel Torrents Matas.

Secció 3.ª, Tres vocals: M. Coll Casals.—To-
màs Clot Vendrell y Felip Montròs Ruiz.

Secció 4.ª, R. Ventura Maseca.—Genis Re-
lats Serra y Felip Ribosa.

Secció 5.ª, Narcis Brugués Fàbregas y Manel
Busquet Montañá.

S'acorda declarar mosso condicional al sol-
dat Pere Arenas Comat per haver justificat la
excepció que allegà d'esser fill únic de viuda
y pobre per haverla de mantenir comprés en
el cas 2.º de l'article 87 de la lley.

Apeticció del Sr. Coma s'acorda que'n lo dia
de la Festa Major l'Ajuntament reparteixi bo-
nos de pá, arros y carn á les families més ne-
cessitades.

El Sr. Puntas.—Es complau al veure que
per fi han tornat els concejals que s'havien dei-
xat escapar tantes sessions y demana comptes
al Sr. Tardá dels fondos recaudats ab l'envelat
y de la seva inversió, puig li va dir que ja va
donarne compte al Sr. Castellet que'ls entregà
al secretari Sr. Güells.

El Sr. Canellas.—Es fa seva la resposta y li
diu que dits empleats varen fer lo que'l senyor
Tardá va ordenar y per lo tant que'l primer
responsable es ell com á alcalde qu'era y en se-
gón terme aquella Comissió de Festetjos que
no se sap ahont anat á parar per lo qual prega
al Sr. Tardá que'n concret li diga que s'han
fet d'aquestos diners, del contrari s'acudirà
ahont siga de justícia.

El Sr. Tardá.—Contesta que no ha vist una
pesseta dels diners ab els quals se pagá á l'or-
questra per mediació del Sr. Bertran y altres
gastos pagats pel Sr. Güells.

El Sr. Puntas.—Insisteix que deixi de banda
als honrats empleats que compleixen digna-
ment el seu càrreg ja qu ells van obrar per son
manament.

El Sr. Coma.—Prega al Sr. Tardá que reu-
neixi la Comissió de Festetjos pera liquidar y
donar tota mena de satisfaccions al poble El
Sr. Puntas.—Diu que ja ho resoldrà d'altre
manera exigint responsabilitats y que carregin
ab els tant de culpa el que la tingan,

A continuació dona compte de la dimissió
presentada pel aforador de Consums Sr. Vilà.

S'acorda acceptar dita dimissió y fer constar
al en temps que'l Consistori resta agrait de les

gestions realitzades per dit senyor mentres ha
durat el desenpemyo de son càrreg

El Sr. Llonch.—Presenta un escrit dimitint
son càrreg de vocal de la Comissió de Con-
sums. perquè segons ell diu no l'han avisat per
assistir á cap reunió de dita Comissió.

Li contesta el Sr. Coma dient que deplora
la resolució del company Sr. Llonch, deguda
segurament al no haverse fiesat ab l'acort prés
al principi de que totes les comissions se reu-
nirien els dijous per la tarda á las cinch. Prega
per lo tant que donant prova del seu compa-
nyerisme retiri la dimissió. Aixís ho fa.

El Sr. Puntas demana que siga nombrat afo-
rador interí el Sr. Feliu Vila Reverter. El se-
nyor Tardá.—Presenta una proposició dema-
nant que totes les vacants del personal dit de
plantilla es proveixin per concurs.

L'alcalde.—Li pregunta si seguí aquest sis-
tema quan lo del seu fill.

S'acorda que la proposició del Sr. Tardá
passi á la Comissió respectiva.

El Sr. Puntas.—Exposa que per incorrec-
cions amb el servey se sospengui al *fíel*. senyor
Francisco Tardá y que s'en anomeni interí á
Francisco Costa Relats.

Aixís s'acorda amb el vot en contra dels se-
nyors Barnet y Massana. No haventhi res més
per tractar s'aixeca la sessió.

SEPTEMBRE, DIA 9.—Comensa la sessió
á dos quarts de nou, baix la presidencia del
alcalde Sr. Sarroca y amb assistencia dels con-
cejals Srs. Torras, Puntas, Canellas, Coma,
Jonch, Llonch, Pineda, Xiol, Martinez, Mas-
sana, Barnet y Tardá.

El secretari llegeix l'acta de la sessió anterior
y queda aprovada. També s'aproven varis per-
misos d'obres públiques y un Dictámen de la
Comissió d'Hisenda.

El Sr. Puntas.—Demana un vot de gracies
pel alcalde. pera ses econòmiques gestions en-
vers el castell de fochs artificials.

A requeriment del Sr. Coma, l'alcalde res-
pón que l'any passat costá 500 pessetas y 400
enguany, pró fa remarcar qu'encare's deu lo
del any passat. S'acorda donar un vot de gra-
cies.

El Sr. Coma.—Fa us de la paraula pera re-
vocar la proposició presentada pel Sr. Tardá
en l'anterior sessió y apoiarne una altre que
presenta. En la proposició Tardá, es demana

que la vacant del aforador de consums la fassi l'Ajuntament per concurs; y el Sr. Coma s'exten en consideracions respecte á una Lley que hi há del any 75, per la qual poden optar preferentment per dit càrreg. Continúa dient als de l'oposició que s'acabat el temps aquell en que dits càrregs se proveien per amistat personals de familia y que pot respondre en nom de tots sos companys, que al avenir no sols la provisió d'aquestas vacants, sinó també tot lo que'l nou ajuntament hagi de resoldre, es resoldrà segóns l'imperi de la Lley y de la justícia Vist lo que diu el Sr. Coma en Tardá proposa que'l seu fill s'ofereix gratuïtament pera el desempenyo de dit càrreg y que'l sou íntegre se destini als ferits de Melilla. El públich riu y es pren á broma les mostres d'altruisme que promet el Sr. Tardá.

Per fi s'aprova la proposició del Sr. Coma unánimament.

El Sr. Torras.—Fa us de la paraula pera lograr una explicació clara y concreta referintse al mal estat de comptes que deixá l'anterior ajuntament presidit pel concejal Sr. Tardá y prega á dit concejal que dongui nota dels gastos extraordinaris única causa de quedar totes les partides agotades. Continúa dient, que'l sorpren molt veure com haventhi tants comptes pendents de particulars á pagar, es fessin pagos als concejals Srs. Estrany y Massana.

L'alcalde també fa càrregs al Sr. Tardá perquè no va cobrar els arbitres, essent aixís que del mes d'Abril al mes de Juny tenia, prou temps.

El Sr. Tardá.—Contesta al alcalde dient que dit cobro no's podia fer que no tingués una Real Ordre, que més tart es rebé. Dirigintse al Sr. Torras li diu per tota resposta ¡vám fer la Plassa de la Montanya!

El Sr. Coma.—Li tira en cara que'ls gastos de dita Plassa es cobriren mitjansant un emprèstít que's feu y qu'aixó no es més que una *fugida d'estudi* ja que no altera per res el presupost si's fa l'emprèstít.

El Sr. Tardá.—Prega que deixin en pau aixó, y s'hi creuen poguer castigar aquets errors comesos per l'anterior ajuntament, diu que ja poden seguir un altre camí pitjor, (referintse als tribunals). Li contesta el Sr. Puntas.—Que'l camí á seguir, primer es exposar els fets á la vindicta pública y que més tart vindrá lo altre.

Insisteix el Sr. Torras, exclamantse que'l

Sr. Tardá es negui à dir concretament perquè totes les partides son agotades y perque feu viatjes per valor de 650 ptas. Diu que l'alcalde y concejals del nou ajuntament si han anat á Barcelona, s'ho han pagat de la propria butxaca.

Per tota contesta el Sr. Tardá, desorientat, diu que ell no es cap fabricant y per lo tant no te els diners del Sr. Torras per poguerho fer.

El Sr. Barnet.—Demana que's passi á un altre assumpte y que's deixi aquest per un altre ocasió. En Canellas li contesta y repeteix que'l moment oportú es are davant del poble que's ell el millor justicier pera judicar els perjudicis que l'anterior ajuntament ocasioná á Granollers, fent preferentment sense seguir cap ordre ni lley, pagos á concejals y altres coses per l'istil.

L'alcalde pregunta al Sr. Tardá com es que l'actual *contador* sols ha cobrat de molt temps 100 ptas. mensuals y en el presupost hi figura com s'hi hagués cobrat totes les mensualitats plenas.

El Sr. Tardá.—Contesta ab evasivas dient que firmava cada cop els libraments per que anés á cobrar y asegura que no's quedà may un céntim.

El Sr. Jonch.—Es queixa de la preferencia que l'Ajuntament fins avuy ha tingut donada al concejal Sr. Barnet, pera fer us del *cuartelillo* com á depòsit per les caixas de petroli.

L'alcalde contesta que's donada ja l'ordre perquè'l Sr. Barnet retiri dites caixes de petroli.

El Sr. Tardá.—Ab ánims de defensar à son company Barnet, ho fá tan bé que aclareix el misteri de aquesta preferencia dient que si té allá'l depòsit es perque no paga contribució industrial. De lo qual al instant es defensa'l Sr. Barnet afirmant que si no'n paga es perquè essent la tarifa que li pertocaria tan elevada, hauria de plegar el *ram*.

Després de una petita discussió y á proposta del Sr. Canellas s'acorda que l'endemà mateix retiri dit depòsit y al mateix temps que d'avuy endevant se l'hi digui la contribució que deu pagar. Allavors el Sr. Barnet pregunta al Sr. Canellas si ell está al corrent de la contribució á lo que contesta dit senyor afirmativament, pró aixís y tot el Sr. Barnet fa constar en acte que's miri si paga la contribució que deu pagar, del contrari que també pagui.

El Sr. Coma.—Es dol que's converteixi el Municipi en una dependència ó delegació d'Hisenda.

El Sr. Puntas.—Demana comptes al Sr. Tardá d'un contracte que feu amb els veïns del Lladoné que tenen tenda perquè vinguessin al Matadero d'aquí á sacrificar el bestiar. Afegeix que li expliqui lo que hi ha d'aquesta recaudació voluntaria que pagaven, perquè ell no ha trovat *rastre* d'ingrés en cap llibre.

El Sr. Tardá.—Contesta que ell no va cobrar res y sols s'ha atés l'ordre del Governador de deixar matar aquí als veïns del Lladoné.

Acaba el Sr. Puntas dient que ell té proves com s'ha recaudat y que passarà el tant de culpa als tribunals.

Y s'aixeca la sessió.

SEPTIEMBRE DIA 16.—Baix la presidencia del alcalde Sr. Sarroca y amb assistència dels concejals senyors Jonch, Canellas, Coma, Puntas, Torras, Xiol, Llonch y Pineda, s'obre la sessió á dos quarts de nou com de costum.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

El Secretari llegeix un ofici de la Comissió de Governació respecte á farmacéutichs titulars fent observar que la vacant del Sr. Gasset que va esser substituïda ilegalment á favor de don Santiago Comas es dirigeix al Governador civil pera revocar l'acort del Ajuntament anterior basantse en una nova lley.

El Sr. Coma.—Diu que un cop revocat l'acort del Ajuntament anterior enten que procedeix immediatament passarse á concurs sens perjudici diu el Sr. Canellas de que tingan dret els demes apotecaris respecte al suministre de medicines per las families pobres.

Se nombra interí al Sr. Santiago Comas.

S'aproven varis dictámens de la Comissió de Foment respecte á permisos d'obres públiques y s'acorda establir la condició que á totes les obres noves que's fassin s'obligui á posar acceras.

Se llegeix y s'aprova la distribució de fondos del mes. Ademés s'aprova un dictámen de la Comissió de Governació respecte als medis que s'han d'adoptar pera socórrer á les families pobres de la localitat.

Demana la paraula en defensa de la proposició el Sr. Coma que llegeix l'article en el

qual se prohibeix la capta pública y demés casos generals que's presentin.

Diu que'l fi de la proposició es perquè's prohibeixi en absolut captar al pobre foraster però socorrel ab lo que permeti la situació económica del Ajuntament á fi de no perjudicar ni als pobres forasters ni als de la Vila.

Per els d'aquesta Vila en la proposició se proposa la formació d'un cens y darlos hi un *carnet*. Proposa també convocar pel Sr. Alcalde una reunió formada per tots los presidents de las societats y el cura párroco.

Pera fer l'idea mes perfecta diu que s'hauria de procurar que'ls socors s'obtinguessin per medi d'una suscripció popular á fi d'estalviar si pot esser la mendicitat fins als mateixos pobres de Granollers. S'aproven tots els extrems de la proposició.

S'acorda que passi á la Comissió d'Hisenda perquè estudií l'informe ó sollicitut presentat pel Sr. D, Joan Pous.

El Sr. Coma.—Demana la paraula per que s'acordi demanar al Subdelegat de medicina l'informe de las barraques necessaries, pera'l cas que's presenti una epidemia, referintse aixó á una nova ordre rebuda fa poch del governador, S'acorda.

El Sr. Alcalde.—Exposa que va enmatllevar 7000 y pico de pessetas ab la responsabilitat seva, per fugir del arriendo en que s'anava á parar dels consums per falta de fondos. Diu que dita quantitat está ja satisfeta.

No haventhi res més que tractar s'aixeca la sessió.

PERIANDRE

(Segueix)

Oh! què clar veia'l seu estat. «ell estimava, ell era venut per totes les petites ridiculeses de l'amor més ridicol, ell no s'havia pas pogut sostreure a la malura dels Poetes: si, fatalment, ridicolament, ell s'havia enamorat de la petita forastera inconeguda.»

Allavors, ab quin foc s'odiava! perquè ell sentia als seus peus la cadena de la seva obra que'l retenia a l'austeritat de sa cambra, men-

tres un desitg llensava son esperit ab la mirada en aquell jardí, àvid d'aquells jocs que s'hi estrellaven, d'aquelles rialles, d'aquella alta vida prometedora de grans goigs humans, que hi floria.

Més, Periandre, en lloc de l'esmena, abandonantse a un íntim goig, desde allavors, després de sa llissó als deixebles, després de sa quotidiana tasca d'educació y creació d'una Ciutat sobrehumana, desde sa cambra, enllumenada per la vidriera de la mentida, obria, silenciosament, esperansat, la finestra multicolor, a la visió d'un amor inverossímil que'l dominava.

D'allavors ensá, la lluita de la seva vida y de la seva obra—desapercebuda pels deixebles—era tan violenta, que omplí d'ombres sa mirada y de blancor sa cabellera y sa barba cristiana. Era desdenyós pels seus deixebles; la seva ploma, sangnava d'ironia; esperava'l cap-vespre taciturn en sa y cambra frenètic com un llop presoner. Un dia fent apallissar, per sos criats, a un mendicant qui havia trucat a la seva porta esdevingué trist y variable, y els seus deixebles el temien. Era que allavors ell no era tampoc, l'amic dels seus deixebles car Periandre no podia dir a cap d'ells: «Amic, jo estimo a la petita veina; jo vos he enganyat ab la meua obra, una obra feble a la cual una amorosa rialla infantina ha refutat y ha vensut; fins jo, fins el seu autor ha caigut posseït dels qui desdenyava. Més, tú ets mon amic y com a tal, tu has de contribuir a la meua felicitat (aixó es l'única veritat de la meua teoria) per això, vull que'm portin aqueixa petita veina desconeguda, sents? tinc sed de besarla, de tenirla als meus genolls, y desferli la túnica, de mirarme en els seus ulls y de morir en sa carn: portàmela, o diguem com se diu tant sols, y vèsten, que allavors, jo obriré totes les finestres, y la cridaré, la cridaré dia y nit y sempre, y la besaré, mal sigui de lluny, y la posseirà, mal sigui en l'espai, l'ànima meua!»

Un dia entrá, impensadament a sa cambra, un dels seus millors deixebles. El filosof tenia la finestra oberta y era encisat dels jocs de la seva petita enamorada y no se n'adoná; el deixeble resseguí, sorprés, la mirada del Mestre, y se trobá ab els ulls guspirejants de la forastera, y tingué com una clarividencia de lo que al Mestre passava, y somrigué: era'l somriure

irònic après del Mestre, per aquells casos! Allavors, Periandre, s'adoná del deixeble, y s'enrogí d'ira. «Certament, aquella ironia, era la seva obra!»

—Què vols de mí?—

Concentrá tota sa dominació en sa paraula, y el deixeble ajupí la testa.

—Oh! jo he de tancar per sempre més, a tothom, la meua porta; sentiu? Jo no necesito pas a ningú de vosaltres, jo he escrit la meua obra suficient perquè no necessitesseu de mí, sentiu? Jo he de tancar a tothom la meua porta.

Y el deixeble murmurá:

—Senyor y Mestre...—

Y el filosof aixecá un bras y signá la porta. Desde aquell dia'ls deixebles respectaren la solitud del filosof y no tornaren a petjar la seva cambra. Y aquell quan els despedí, obrí ja, definitivament, la finestra, y escrigué en lletres de guix en la paret de sa cambra, aquestes dues paraules «la veritat en la filosofia, es la mentida!»

Més, havia obrat prudentment? Potser no. Calia sostenir l'engany, al fi ell era fill de la seva obra; ell podia continuar el seu treball educatiu, ja que'ls seus deixebles no li discutien: calia, doncs, tancar la finestra al Sol. Ell somnaria de nit, ell estimaria al clar de lluna, entre una efflorescencia confidential y muda.

«Estimar! estimar! Oh, si aquella petita desconeguda sabés com era capàs, ell, d'estimar-la. Ell seria un infant posseït de saviduria, de la saviduria excelsa del bés y del mirar; ell la faria, an ella, conscienta de sa bellesa, la qual, en l'intellecta del seu poble, pendria totes les magnituds de les divinitats oblidades, y s'estimarien sense que ningú ho compregués, santificarien llur passió en el silenci.»

Més, cóm ánar a ella? cóm esborrar les seves distancies en la vida pera poder, ell, ab el dret de joventut, exigir aquella voluntat d'ella; cóm ferho per anar ell, personalment, a captar ara, aquella almoïna de gracia, sense inspirar res més que amor. amor y amor?

Si ell hagués nascut en temps dels seus avis, ell podria comprar a la desconeguda, y ferne una petita esclava als ulls de la ciutat; què hi fa que després ell en son interior, fos l'esclau de la seva esclava? Ah, si podés tenirla aprop, enisarse ab son parlar, beure son alé, jugar ab la seva cabellera, y sobre tot, si podés

tornar a tancar per sempre més, sa finestra multicolor, després de la plena possessió de la desconeguda!

(Continuará)

NOVES

Enguany com tots els anys, la nota típica de la nostra Festa Major ha estat caracteritzada per els bons balls.

Menys mal quan el producte d'aquets balls se destina com aixís s'ha fet en totes les societats en favor d'un acte patriòtic molt lloable y molt digne, com es lo de socorrer á les famílies necessitades dels que fan la campanya de Melilla ó bé á benefici del Hospital.

Per coneixement del públich s'ens ha facilitat una nota de lo recaudat en aytals societats.

Societat «Casino de Granollers».—En el ball de la tarde del día 3 se usbastá la *toya* que'n donaren 100 pessetas més las recullidas en suscripció á la secretaría de la mateixa societat que son unas 120. En conjunt 220 pessetas per los ferits de Melilla y 50 per l'Hospital.

La societat «Unió Lliberal».—Contribuí en 120 pessetas per los ferits de Melilla, producte total d'una suscripció oberta per la mateixa societat y el ball del *Ram*.

Societat «La Alhambra».—En el ball de *deu* del matí se subastá un *ram* y en la nit del día 4 un altre *ram*. Total 100 pts.

Encare que'l nostre poble, sia per essencia *ballador* excepcions hi hán que no'ls agrada y prefereixen una nit de teatre á tota la Festa Major.

Per aqueixos darrers parlo y ab ells s'enamina la meva ánima pera dirlos quatre mots de lloans eners la companyia d'Opera Italiana que estrená aquí Granollers la gran obra de *Meyerbeer* en 4 actes: *Gli Hugonotti*.

Molt bé per els senyors Costa, Fernandez y Giralt, que cantaren ab inteligencia y bon gust. La Sra. Casals y la Sra. D'Arroyo, y Pancabzi cantaren varis fragments de l'obra ab molta correcció y seguretat, sobre tot en l'últim acte que's molt costós. Chors y orquesta van rictlo que se'ls pedia demanar.

Un aplauso al mestre concertador D. Vicens Petri que portá bons elements y feren un bon estudi y execució de l'obra baix sa bona direcció. Havem de confesar que de molt temps no havíem sentit al Casino, una orquesta completada ab tots els instruments necessaris pera donar color an aquesta obra del genial *Meyerbeer* plena de timbres orquestrals y que la sabia direcció del mestre, Petri hi doná en certs cassos una perfeta harmonía rebuda ab grans aplausos per el nombrós públich hi que assistí.

Un aplauso també per l'interés d'empresa y de bon gust que demostra el molt digne president del Casino y els demés que formen part de la Junta. Cal recullir Sr. president un dato de la nostra vida teatral. Mentres diversos anys se negaven al teatre els medis necessaris pera portar una bona companyia, se negava el bon fi educatiu de l'art propi d'una societat com el Casino y el públich plé d'entusiasme no donava mostres de vida com enguany, ni el públich restava tan agrait d'aquesta societat encare que la Junta hagi de fer un veritable miracle d'organisació económica.

En la societat «La Unió Lliberal» el día 2 d'aquest mes per la nit se posá en escena la ópera *Il Trovatore* baix la direcció del mestre D. Francisco Camaló.

En quan á l'execució de dita obra havem de confesar que no en sortirem del tot satisfets, primer per les mutilacions de l'obra y després d'aquets errors fonamentals, ens cal doldrens de les alteracions dels moviments. Alló era un atropell.

Es de doldre que per manca de temps ó d'un estudi seriós la direcció malmetés la bona obra escullida per la «Unió Lliberal».

En lo que toca á l'orquestra, estem agraits al Sr. Camaló qui va demostrar reunir excelents condicions per donar un bon tó d'armonia y ajustar tan bé els accents de la música ab la lletra corresponenta.

Correspondencia:—Higenia de Vallosera: El seu treball, anirá si per correu me dona son verdader nom.

«Un amic del poble de Granollers»: Inútil escarrasarse escriure treballs que vosté pot com pendrer no fan el pés per publicar an aquesta Revista.

Imp. Garrell.—Granollers.

V^{DA} DE P. BOZET

REPRODUCCIONES

ARTÍSTICAS

FOTOLITOGRAFIA

FOTOGRAFADO
AUTOTIPIA
ESTEREOTIPIA
TRICROMIA
Aribau, 9. Interior.
BARCELONA.

E. GARRELL

IMPRESOR

S'ofereix á sos clients y al públich en general, pera tot lo que tingui relació ab l'Imprempta.

PLASSA BESTIAR, 51

GRANOLLERS

Francisco Soler Trias

Aceites y Grasas
Comestibles

SUCURSALES
GIJÓN: Langreo, nº 2
BILBAO: Granvía 38.

EN GRANOLLERS

REPRESENTANTE
Valentín Turu

Aceites y Grasas
Lubrificantes

DEPOSITOS
Madrid, Cadiz, Sevilla,
Zaragoza, Santander,
Cádiz y Vigo.

Patente de invención por 20 años — Crema Whitest desgrasadora n.º 2

Hoy conocida por toda España para el lavado doméstico de toda clase de ropas blancas y de color, tanto de hilo como de algodón, lana, franela, mantas, hábitos ó túnicas, lana en rama, etc.

Sustituye con ventaja toda clase de jabones

Ubico producto que desinfecta, blanquea y suaviza las ropas, dándoles duración extraordinaria.—Gran economía de tiempo en el lavado por gastarse en disolución.

Señoras: No se dejen sorprender por los que imiten ó falsifiquen la Crema Whitest, primero y único producto en su clase; á cuyos falsificadores se les perseguirá con todo el rigor de la ley.

La CREMA WHITEST se halla de venta en las casas de los señores: Miguel Parera, P. Mayor, 33; Jaime Grivé, C. Nueva, 10; Cunillera é Hijo, P. Mayor; de esta de Granollers. Para los pedidos al por mayor dirigirse á Don J. Soler, Paseo San Juan, 76.—Barcelona.

Ebanisteria
moderna

JERONIMO SORS

Especialidad en la solidez de la construcción y baratura de precios.

Se hallan muebles de lujo y de todas clases.

Calle de la Palma, 26

GRANOLLERS.

DISPONIBLE

OFICINA DE FARMACIA

A. Trullás Más

Calle de Prim, 16.-Granollers

MOSAICOS E F ESCOFET & C

S en C
Ronda San Pere 8 Barcelona